

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

**Κυριακή μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννηση (Ματθ. β´13-23)
(30ῆ Δεκεμβρίου 2012)**

Βρισκόμαστε, ἀγαπητοί μου, ἀκόμη μέσα στὴν πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀγαλλιᾶσεως τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Δοξολογίες, ὕμνοι καὶ εὐγνωμοσύνη, συναισθήματα ἅγια, βαθιὰ μέσα μας, κυριαρχοῦν ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Λυτρωτῆ τοῦ κόσμου στὴ γῆ. Καὶ σήμερα Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννηση, ὅπως ὀνομάζεται, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴ μνήμη τριῶν μεγάλων μορφῶν. Τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, τοῦ Δαβὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ τοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Καὶ ὁ μὲν δίκαιος Ἰωσήφ ἀξιώθηκε νὰ γίνῃ μνήστρω τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς Παναγίας μας, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεὺς Δαβὶδ εἶχε τὴν ὑψιστὴ τιμὴ νὰ ἀνακηρύξῃ τὸ γεγονὸς τῆς Θείας Ἐπιφανείας στὸν προχριστιανικὸ κόσμο, ὁ δὲ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος βρέθηκε πολὺ κοντὰ στὸν Χριστὸ καὶ ἔζησε τὴν παρουσία Του καὶ ἀναδείχθηκε Ἀπόστολος καὶ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Τὰ τρία αὐτὰ πρόσωπα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ σηματοδοτοῦν τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸν Νόμο στὴ Χάρι. Εἶναι πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶχαν μία στενὴ σχέση μὲ τὸν Χριστό, διότι ἔζησαν ὁ καθένας μ' ἓνα ἰδιαίτερο τρόπο τὸ ἔλεος, τὴ φιλανθρωπία καὶ τὴ δόξα Του. Τὸν γνώρισαν ὡς «τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ», «πρότερον μὲν» ὁ Δαβὶδ, «ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ» ὁ Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἰάκωβος «δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον».

Περάσαμε τὰ ἱερὰ καὶ ἅγια Χριστούγεννα. Γέμισε ἡ ψυχὴ μας μὲ χαρὰ, εὐφροσύνη καὶ μὲ εἰρήνη. Ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τὶς ἡμέρες αὐτὲς μέχρι τὴν Πρωτοχρονιὰ νὰ ἐορτάζει καὶ νὰ ἐκμεταλλεύεται πνευματικὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ Δεσποτικὴ ἐορτὴ. Ὁ νοῦς ὅλων μας στρέφεται στὴ Βηθλεέμ. Ξαναζοῦμε μέσα ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὲς περικοπὲς τὰ θαυμαστὰ γεγονότα ποὺ συνέβησαν τότε. Νιώθουμε κι ἐμεῖς προσκυνητὲς σὰν τοὺς ποιμένες, ὄδοιπόροι μὲ τοὺς Μάγους, συνυμνωδοὶ μὲ τοὺς Ἀγγέλους νὰ ἀναζητοῦμε τὸν γεννηθέντα Κύριο.

«Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς;». Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπασχολοῦσε ὅλους τὴν ὥρα ἐκείνη. Τοὺς σοφοὺς τῆς Ἀνατολῆς, τοὺς ποιμένες τῆς Ἰουδαίας, τὸν Ἡρώδη καὶ τοὺς νομοδιδασκάλους. Στὸν καθένα ἀπ' αὐτοὺς μὲ τρόπο διαφορετικὸ δόθηκε τὸ οὐράνιο μῆνυμα. Ἀνάλογα πάντα μὲ τὶς πνευματικὲς καὶ διανοητικὲς τοὺς δυνατότητες. Στοὺς ποιμένες ποὺ ἀγρυπνοῦσαν μὲ τὸ ὄραμα. Στοὺς Μάγους μὲ τὸν ἀστέρα. Στὸν Ἡρώδη μὲ τὴν πληροφορία τῶν Μάγων. Ἀλλὰ καθένας ποὺ δεχόταν τὸ μῆνυμα ἐνεργοῦσε μὲ διαφορετικὴ

διάθεση. Οί ποιμένες με ταπείνωση, για να γονατίσουν μπροστά στον Θεό που κατέβηκε στη γη, για να τους σώσει. Οί Μάγοι, για να προσκυνήσουν τον Βασιλιά που με τόση λαμπρότητα τον υπέδειξε ο ούρανός. Ο Ήρώδης όμως για να τον εξοντώσει, για να τον εξαφανίσει.

Στο πέρασμα των αιώνων, αγαπητοί μου, οί διαθέσεις και οί αντιδράσεις των ανθρώπων παραμένουν ίδιες. Ολόκληρος ο κόσμος ακούει το μήνυμα της γεννήσεως του Θεανθρώπου. Πολλοί είναι αυτοί που αναζητούν τον Χριστό. Ο καθένας όμως με διαφορετική διάθεση και τρόπο.

Πολλοί συναντούν τον Χριστό στη ζωή τους, αλλά δεν Τον δέχονται, δεν Τον πιστεύουν ως Θεό και Σωτήρα. Άλλοι αντιπαρέρχονται αδιάφοροι και άλλοι Τον μάχονται. Πολλοί είναι αυτοί που Τον πιστεύουν και ζητούν κοντά Του την ικανοποίηση των πόθων και των επιθυμιών τους, τη λύτρωση και τη σωτηρία τους. Άλλοι με προκατάληψη και δυσπιστία αγωνίζονται να διαστρέψουν τα γεγονότα και να απομακρύνουν τον Χριστό και τη διδασκαλία Του από τη ζωή τους.

Παρατηρώντας την ιστορία, έχει να μάς παρουσιάσει ένα πλήθος πιστών, που προσκύνησαν τον Κύριο και τον δέχθηκαν ως Θεό και Σωτήρα. Μία στρατιά ολόκληρη ανθρώπων, που και τη ζωή τους θυσίασαν, για να όμολογήσουν τον Χριστό και να μείνουν σταθεροί στην πίστη τους. Υπήρξε όμως και μία μερίδα ανθρώπων που έμειναν ψυχροί και αδιάφοροι μπροστά Του. Και άλλη μία ομάδα ανθρώπων που έδίωξαν τον Χριστό και επιχείρησαν με δόλια μέσα να άφανίσουν το όνομά Του από την ιστορία. Ένας τέτοιος διώκτης την εποχή που γεννήθηκε ο Χριστός ήταν ο Ήρώδης. Εκείνος που έπεδίωξε να φονεύσει τον Χριστό. Υπάρχουν όμως και σήμερα όμοιοι με τον Ήρώδη που αγωνίζονται να σκοτώσουν τον Χριστό στις καρδιές των πιστών.

Μέσα σ' αυτή την έντονη ζωή· το θόρυβο και το συναγερμό των Χριστουγέννων· ανάμεσα στα δώρα και τις διασκεδάσεις προβάλλει το αιώνιο ερώτημα: «πού είναι ο τεχθεις Βασιλεύς;». Ποια θέση έχει στη ζωή μας; Ποια θέση έχει στην καρδιά μας ο Βασιλεύς των Ουρανών; Ποια θέση του παραχωρούμε στη γη μας, για να γεννηθεί; Ποια θέση του δίνουμε στα ενδιαφέροντα και τα προβλήματα, στις άπασχολήσεις μας και τις σκέψεις μας; Του έχουμε δώσει κάποιο τόπο να μείνει; Τί θα άπαντούσαμε ως πρόσωπα, ως κοινωνία, αν μάς έθεταν το ερώτημα: «πού είναι ο τεχθεις Βασιλεύς;»

Άς διερωτηθούμε όλοι μας ποιό ρόλο έχει ο Χριστός στην προσωπική μας ζωή, στις σκέψεις, τις ενέργειες, στη συμπεριφορά μας; Τί θέση του έχουμε δώσει στην καρδιά μας; Αν ναι, με παρρησία μπορούμε να το όμολογοῦμε: να έδω σ' αυτό το σημείο, σ' αυτή την έκφραση της ζωής μας, οί έκδηλώσεις μάς είναι χριστιανικές. Αποπνέει ή νοοτροπία ή το

βίωμά μας «Χριστοῦ εὐωδία». Ἐδῶ εἶναι ὁ «τεχθεῖς Βασιλεύς».

Ἄν ὅμως δὲν ὑπάρχει χῶρος γιὰ τὸν Χριστό, ἅς τοῦ δώσουμε. Ἄς τοῦ χαρίσουμε τὶς καρδιές μας, ἅς τοῦ χαρίσουμε τὴ ζωὴ μας. Ἄς ἀναζητήσουμε νὰ Τὸν βροῦμε. Καὶ ποῦ μποροῦμε νὰ Τὸν βροῦμε; Στὴν Ἐκκλησία Του, στὸ Εὐαγγέλιό Του, στὰ ἱερὰ μυστήρια. Ὁ Χριστὸς μᾶς περιμένει. Θὰ τὸν συναντήσουμε στὰ πρόσωπα τῶν φτωχῶν ἀδελφῶν μας, στὶς γεμάτες καλοσύνη καὶ ἀγάπη καρδιές, ἀνάμεσα στοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀγνοοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ μεγάλη Δεσποτικὴ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἀγαπητοί μου, ἅς μᾶς δώσει μία εὐκαιρία νὰ ἀκούσουμε τὸ ἀγγελικὸ χαρμόσυνο μῆνυμα: «Ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτὴρ». Ὁ Χριστὸς γεννήθηκε, γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, γιὰ νὰ μᾶς δώσει χαρά, νὰ μᾶς χαρίσει τὴν εἰρήνη καὶ τὴν εὐτυχία. Ἀκούγοντας τὸ μῆνυμά Του, τὴν ὑπερκόσμια φωνὴ Του νὰ μᾶς καλεῖ νὰ Τὸν δεχθοῦμε, μὴ σκληρύνουμε τὶς καρδιές μας. Ἄς προσέξουμε νὰ μὴ συναντήσῃ καὶ πάλι στὶς καρδιές μας τὴν παγωνιὰ καὶ τὴν ἀδιαφορία. Νὰ μὴν συναντήσῃ τὴν περιφρόνηση καὶ τὴν ἄρνηση.

Ἄς ἀνοίξουμε τὶς καρδιές καὶ τὶς ψυχές μας, γιὰ νὰ βρεῖ τόπο ἐκεῖ «ὁ τεχθεὶς Βασιλεύς». Ἔτσι θὰ ζήσουμε πραγματικὰ καὶ αἰώνια Χριστούγεννα. Ἀμήν.

π.Ι.Μ.

[dkpdf-button]